

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 381/2026-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetihó prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Miroslava Duriša** o jeho možnej zaujatosti vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2033/2025 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Miroslav Duriš **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2033/2025.

2. Toto uznesenie **n a d o b ů d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 2033/2025 konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľov I. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a II. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ktorou namietajú porušenie svojich práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 10Tk/2/2015 a jeho uznesením z 9. septembra 2024 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4To/5/2025 a jeho uznesením č. k. 4To/5/2025-5449 zo 17. marca 2025. Vec bola pridelená sudkyni spravodajkyni Jane Baricovej, ktorá je podľa čl. II bodu 3.1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2026 do 31. decembra 2026 (ďalej len „rozvrh práce“) členkou I. senátu ústavného súdu, ktorého predsedom je sudca Miroslav Duriš.

2. Sudca ústavného súdu Miroslav Duriš listom z 20. mája 2026 adresovaným predsedovi ústavného súdu oznámil v zmysle § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) dôvody, ktoré môžu vyvolávať pochybnosti o jeho nestrannosti vo veci so zreteľom na jeho pomer k právnomu zástupcovi sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom o ich ústavnej sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľov JUDr. Pavol Piovarčí ml., advokát, Štúrova 20, Košice, je externým poradcom sudcu Miroslava Duriša na podklade zmluvy o výkone činnosti externého poradcu sudcu od konca roka 2025. Uvedená skutočnosť podľa jeho názoru zakladá vzhľadom na ústavnú prax dôvod jeho vylúčenia.

3. Pokynom predsedu ústavného súdu z 20. mája 2026 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. b) rozvrhu práce pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do druhého senátu ústavného súdu oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov prvého senátu.

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

5. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

6. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

7. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

8. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že nestrannosť sa obvyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej zaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho

vzťahu k prerokúvanej veci a k účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

9. Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného, bral zo subjektívneho hľadiska do úvahy, že sudca ústavného súdu Miroslav Duriš sám svoju možnú zaujatosť v predmetnej veci vyhlásil.

10. Pokiaľ ide o objektívne hľadisko nestrannosti, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou považuje skutočnosť, že právny zástupca sťažovateľov v konaní o ich ústavnej sťažnosti je externým poradcom sudcu ústavného súdu Miroslava Duriša, člena a predsedu I. senátu ústavného súdu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, za dostačujúcu pre vznik pochybnosti o nezaujatosti sudcu pri rozhodovaní v danej veci.

11. Ústavný súd tak po preskúmaní obsahu spisu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2033/2025 a dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu I. senátu ústavného súdu Miroslava Duriša dospel k záveru, že v tomto prípade sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Miroslava Duriša z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2033/2025. Preto konštatoval jeho vylúčenie (bod 1 výroku uznesenia).

12. V záujme rýchlosti a plynulosti konania ústavný súd rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu